

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 16Csp/97/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122329091
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Kucbel
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2023:6122329091.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec, pred sudcom JUDr. Dušanom Kucbelom, v spore žalobcu BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava - Nové Mesto, právne zastúpeného JUDr. Oskarom Chnárkom, advokátom, so sídlom Komenského 3, Banská Bystrica, proti žalovanej Ž. G., J.. XX.XX.XXXX, G. X. XX, X., o zaplatenie 1454,47 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie istiny v sume 160,37 Eur a v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 124,62 Eur z a s t a v u j e.

II. Súd žalobu z a m i e t a.

III. Žiadna zo strán n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Predmetom sporu bol nárok žalobcu na zaplatenie sumy 1082,97 Eur s príslušenstvom a zmluvnej pokuty v sume 371,50 Eur. Uplatnený nárok žalobca odvodzoval na tom skutkovom základe, že dňa 15.11.2021 došlo k postúpeniu pohľadávky zo spoločnosti Slovak Telekom, a. s. na žalobcu vyplývajúcej zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb. Na základe zmluvy o poskytovaní verejných služieb v znení dodatku /ak bol uzavretý/ bol žalovanej aktivovaný program služieb za čo sa žalovaná zaviazala zaplatiť cenu služieb. Cena za služby bola žalovanej vyúčtovaná faktúrami pod VS 8250222787 v sume 105,87 Eur splatnou dňa 20.01.2020, VS 8252424644 v sume 126,95 Eur splatnou dňa 18.02.2020, VS 8254676099 v sume 140,86 Eur splatnou dňa 18.03.2020, VS 8256946236 v sume 123,30 Eur splatnou dňa 20.04.2020, VS 8259219510 v sume 87,83 Eur splatnou dňa 18.05.2020, VS 8261608190 v sume 12,83 Eur splatnou dňa 18.06.2020, VS 8263503155 v sume 221,28 Eur splatnou dňa 20.07.2020, VS 8276523035 v sume 264,05 Eur splatnou dňa 18.02.2021. Žalovaná si svoje záväzky nespĺnila, pretože neuhradila vystavené faktúry. Uplatnil si aj úrok z omeškania z dlžnej sumy odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúr. V prípade, ak si uplatňuje zmluvnú pokutu, je vypočítaná nasledovne: Nárok na zmluvnú pokutu je dohodnutý v písomnej forme jasne a zrozumiteľne. Maximálna výška dohodnutej zmluvnej pokuty zodpovedá zľave na poskytnuté služby, resp. poskytnuté elektronické zariadenie. Rozsah sankcie zmluvnej pokuty bol dohodnutý pomerným znížením zmluvnej pokuty s poukazom na rozsah nespĺnených záväzkov a povinnosti v prípade nedodržania záväzku, riadnych úhrad cien a nedodržania záväzku zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu viazanosti. Zmluvná pokuta zodpovedala výhode poskytnutej zľavy, a preto nemožno konštatovať, že sa jedná o neprijateľné zmluvné podmienky.

2. V návrhu žalobca ako dôkaz označil Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 15.11.2021 s prílohou. Iné konkrétne dôkazy žalobca v žalobe neoznačil. V časti elektronického formulára G) žalobný návrh, uviedol, že na základe skutočností uvedených v časti D) a v prílohách pripojených k návrhu žiada o priznanie uplatneného peňažného nároku a trov konania.

3. Z dôvodu neúspešného doručenia platobného rozkazu vydaného Okresným súdom Banská Bystrica v upomínacom konaní pod sp. zn. 28Up/726/2022 zo dňa 30.05.2022 žalovanej bola vec postúpená Okresnému súdu Lučenec.

4. Uznesením č. k. 16Csp/97/2022-77 zo dňa 16.09.2022 súd poučil žalobcu, že v časti zaplatenia zmluvnej pokuty doposiaľ neuniesol bremeno tvrdenia. Vyzval ho na doplnenie skutkových tvrdení, v ktorých konkrétne opíše rozhodujúce skutočnosti o nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty. Poučil žalobcu, že podľa § 132 ods. 2 CSP nie je povinný za žalobcu vyhľadať rozhodujúce skutkové tvrdenia z masy predložených dôkazov s poukazom na § 132 ods. 2 CSP a poučil žalobcu o sudcovskej koncentrácii konania.

5. Žalobca v podaní doručenom dňa 19.09.2022 na výzvu súdu uviedol, že berie žalobu v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 0,18 Eur späť. Zmluvnú pokutu vo výške 2 x 62,13 Eur označenej vo faktúre č. 8276523035 ako zmluvná pokuta 1E3ZYWELRI a ako zmluvná pokuta berkyovp80 si uplatňuje v zmysle zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 30.09.2018, kde sa zmluvné strany sa dohodli v bode 4 a 5 na záväzku viazanosti a zmluvnej pokuty v prípade porušenia záväzku viazanosti žalovanou. Zmluvné strany sa dohodli v tabuľke číslo 1 tejto zmluvy na záväzku viazanosti v trvaní 24 mesiacov. Pre prípad porušenia tohto záväzku si dohodli zmluvnú pokutu, ktorá mala regresívny charakter a klesala v závislosti od plynutia doby viazanosti. Základ zmluvnej pokuty bol v tabuľke číslo 1 zmluvy dohodnutý vo výške 180 Eur. Z dôvodu porušenia záväzku viazanosti žalovanou bolo pristúpené k výpočtu zmluvnej pokuty podľa dohodnutého vzorca (základ zmluvnej pokuty/celkový počet dní viazanosti krát počet dní zostávajúcich do konca doby viazanosti) 62,13 Eur sa rovná $180 - (478/730 \times 180)$. Zmluvnú pokutu vo výške 98,63 Eur označenej vo faktúre č. 827623038 ako zmluvná pokuta XXXXXXXXXXXX si uplatňuje v zmysle zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 23.12.2019, kde sa zmluvné strany v bode 5 a 6 dohodli na záväzku o viazanosti a zmluvnej pokuty. Zmluvné strany sa dohodli v tabuľke č. 1 tejto zmluvy na záväzku viazanosti v trvaní 24 mesiacov. Pre prípad porušenia tohto záväzku si dohodli zmluvnú pokutu, ktorá mala regresívny charakter a klesala v závislosti od plynutia doby viazanosti. Základ zmluvnej pokuty bol dohodnutý v sume 120 Eur. Vyúčtovaná suma zmluvnej pokuty predstavuje sumu 98,63 Eur = $(120/730) \times 600$. Zmluvnú pokutu vo výške 62,30 Eur označené vo faktúre č. 827623038 ako zmluvná pokuta XXXXXXXXXXXX si uplatnil v zmysle zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 14.05.2019, kde sa zmluvné strany v bode 5 a 6 dohodli na záväzku viazanosti a zmluvnej pokute v prípade porušenia záväzku žalovaným. Zmluvné strany sa dohodli v tabuľke č. 1 na záväzku viazanosti v trvaní 24 mesiacov. Pre prípad porušenia si dohodli zmluvnú pokutu so základom vo výške 120 Eur podľa tabuľky č. 1. Vyúčtovanie zmluvnej pokuty v sume 62,30 Eur = $(120/730) \times 379$. Zmluvnú pokutu vo výške 86,13 Eur označené vo faktúre č. 827623038 ako zmluvná pokuta XXXXXXXXXXXX si uplatňuje v zmysle zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 08.10.2019, kde sa zmluvné strany dohodli v bode 5 a 6 záväzku na viazanosti a zmluvnej pokute v prípade jeho porušenia. Doba viazanosti bola dohodnutá v trvaní 24 mesiacov. Základ zmluvnej pokuty bol dohodnutý v sume 120 Eur. Vyúčtovanie zmluvnej pokuty v sume 86,13 Eur = $(120/730) \times 524$.

6. Uznesením č.k. 16Csp/97/2022-94 zo dňa 08.02.2023 súd poučil žalobcu, že doposiaľ neuniesol bremeno tvrdenia ohľadne uplatneného nároku, pretože rozhodujúce skutkové tvrdenia boli vymedzené len abstraktne s poukazom na § 132 ods. 1 CSP; poučil žalobcu, že rozhodujúce skutkové tvrdenia nie je možné nahradiť odkazom na predložené dôkazy podľa § 132 ods. 2 CSP; poučil žalobcu, že podmienkou vykonania dôkazov je pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, ktoré majú byť konkrétne; vyzval ho na doplnenie skutkových tvrdení, kde dostatočne určito popíše na základe čoho si uplatňuje svoj nárok - aké konkrétne zmluvy o poskytovaní verejných služieb boli uzavreté, aký bol ich obsah, aké povinnosti žalovaný porušil; uložil tiež povinnosť žalobcovi, aby vo vzťahu ku konkrétnym čiastkovým skutkovým tvrdeniam označil dôkazy, ktoré čiastkové skutkové tvrdenia majú preukazovať; poučil žalobcu, že v žalobe neoznačil dôkazy podľa § 132 ods. 1 CSP, ktoré sa majú v spore vykonať podľa § 185 ods. 1 CSP. Bez toho nebude súd na pripojené listinné dôkazy prihliadať; poučil ho o koncentrácii konania a uviedol, že ak žalobca ostane nečinný, môže to pre neho znamenať neúspech v spore.

7. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 15.02.2023 zobral žalobu čiastočne späť v časti istiny vo výške 160,37 Eur s príslušenstvom. Zároveň zobral žalobu späť v časti zmluvnej pokuty v sume 124,44 Eur. Ostatných nárokov sa domáhal na základe zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 14.05.2019

pre program služieb ÁNO-M, mobilný hlas, telefónne číslo XXXXXXXXXX, zmluvy o poskytovaní verejných služieb a zmluvy o predaj zariadenia zo dňa 23.12.2019, ktorou sa právny predchodca zaviazal žalovanému aktivovať a poskytovať zvolený program služieb Áno L mobilný hlas telefónne číslo XXXXXXXXXX. Žalovaný sa zaviazal riadne a včas platiť cenu za zariadenia a poskytovaných služieb podľa platného cenníka. Ďalej zopakoval svoje tvrdenia z predchádzajúceho písomného podania ohľadne dôvodnosti uplatnenia o nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty. Ďalej uviedol, že nárok na zaplatenie položky označenej v jednotlivých faktúrach vo výške 4,83 Eur ako 6210076763 splátka sa domáha z titulu splácania kúpnej ceny za zariadenie, ktoré bolo žalovanému dodané v zmysle bodu 7 zmluvy o poskytovaní verejných služieb a zmluvy o predaji zariadenia zo dňa 08.10.2019, kde sa dohodli na splácaní zariadenia podľa tabuľky č. 2. Kúpna cena zariadenia je rozdelená na akontáciu a 24 mesačných splátok. Nároku na zaplatenie položky vo výške 8 Eur ako 6210986396 splátka sa domáha z titulu splácania kúpnej ceny za zariadenie, ktoré bolo žalovanému dodané v zmysle bodu 8 zmluvy o poskytovaní verejných služieb a zmluvy o predaji zariadenia zo dňa 23.12.2019. Nárok na zaplatenie položky označenej vo faktúre č. 8263503155 vo výške 77,28 Eur ako 6210076763 splátka predstavuje nevyúčtovanú časť dohodnutých splátok zariadenia z dôvodu porušenia záväzku viazanosti v zmysle bodu 7 zmluvy o poskytovaní verejných služieb a zmluvy o predaji zariadenia zo dňa 08.10.2019. Nárok na zaplatenie položky označenej vo faktúre č. 8263503155 vo výške 144 Eur ako 6210986396 splátka predstavuje nevyúčtovanú časť dohodnutých splátok zariadenia z dôvodu porušenia záväzku viazanosti v zmysle bodu 8 zmluvy o poskytovaní verejných služieb a zmluvy o predaji zariadenia zo dňa 23.12.2019. Nárok na zaplatenie dotácie na koncové zariadenie vo výške 169,31 Eur označenej vo faktúre č. 8276523035 si uplatňuje v zmysle zmluvy o poskytovaní verejných služieb a zmluvy o predaji zariadenia zo dňa 08.10.2019, kde sa zmluvné strany dohodli v bode 7 písm. e), f) a g) na záväzku viazanosti a povinnosti vrátenia zľavy na koncové zariadenia v prípade porušenia záväzku viazanosti žalovaným. Záväzok viazanosti bol podľa tabuľky č. 1 tejto zmluvy v trvaní 24 mesiacov. Pre prípad porušenia tohto záväzku si dohodli povinnosť vrátenia zľavy, ktorá mala degresívny charakter a klesala v závislosti od plynutia doby viazanosti. Základ pre výpočet pomernej časti zľavy je uvedený v tabuľke č. 2 vo výške 232 Eur. Výška pomernej časti zľavy, ktorú je žalovaná povinná vrátiť sa či na základe vzorca: pomernej časti zľavy = (zľava/celkový počet dní doby viazanosti) x počet dní zostávajúcich do konca doby viazanosti. Z dôvodu porušenia záväzku viazanosti žalovaným bolo pristúpené k výpočtu pomernej časti zľavy podľa dohodnutého vzorca: $169,31 = (232/730) \times 532$. Nárok na zaplatenie dotácie za koncové zariadenie vo výške 94,75 Eur označenej vo faktúre č. 8276523035 si uplatňuje v zmysle zmluvy o poskytovaní verejných služieb a zmluvy o predaji zariadenia zo dňa 23.12.2019, kde sa dohodli v bode 8 písm. e), f) a g) na záväzku viazanosti a povinnosti vrátenia zľavy na koncové zariadenia v prípade porušenia. Zmluvné strany sa dohodli v tabuľke č. 1 tejto zmluvy na záväzku viazanosti v trvaní 24 mesiacov. Pre prípad porušenia tohto záväzku si dohodli povinnosť vrátiť zľavu, ktorá mala degresívny charakter a klesala v závislosti od plynutia doby viazanosti. Základ pre výpočet pomernej zľavy je v tabuľke č. 2 vo výške 206 Eur. Výšky pomernej zľavy bola určená v sume $94,75 \text{ Eur} = (206/730) \times 336$.

8. Žalovaná bola v konaní pasívna, vo veci sa nevyjadřila, hoci jej žaloba bola s prílohami doručená. Súd vec prejednal a rozhodol na pojednávaní dňa 08.03.2023 bez účasti žalovanej z dôvodu jej pasivity a žalobcu z dôvodu, že svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil pre pracovnú zaneprázdnenosť v podaní dňa 28.02.2023.

9. Súd podľa § 151 ods. 1 CSP v spojení s § 186 ods. 2 CSP považoval za nesporné, že dňa 15.11.2021 došlo k postúpeniu pohľadávky zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo spoločnosti Slovak Telekom, a. s. na žalobcu.

10. Podľa § 186 ods. 2 CSP mal súd z dôvodu nesplnenia dôkaznej povinnosti žalobcu odôvodnené pochybnosti o požadovanom nároku žalobcu, nakoľko žalobca okrem nesporných skutočností neoznačil žiadne konkrétne dôkazy, ktoré majú jeho nárok preukazovať.

11. Podľa článku 8 CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Podľa pokynov súdu a v súlade s CSP majú strany sporu povinnosť postupovať aj v zmysle článku 10 ods. 1 CSP. Pod tieto povinnosti možno podradiť aj tzv. dôkaznú povinnosť, ktorá vyplýva z § 132 ods. 1 CSP. V zmysle uvedenej právnej úpravy je žalobca okrem iného povinný označiť dôkazy na preukázanie ním tvrdených pravdivých a úplne opísaných rozhodujúcich skutočností. Uvedená povinnosť žalobcu nachádza svoj dôraz v § 185 ods. 1 CSP v rámci tzv. prejednacej zásady, podľa ktorej súd rozhodne,

ktorý z navrhovaných (v zmysle § 132 ods. 1 CSP označených dôkazov) vykoná. Bez toho súd nie je oprávnený vykonať dôkazy, ktoré sú len súčasťou obsahu spisu, inak by tým konal priamo v rozpore s uvedenou zásadou a porušil by tzv. princíp rovnosti zbraní.

12. Predmetná dôkazná povinnosť patrí ku kľúčovým procesným povinnostiam strany sporu. Pokiaľ chce strana sporu uspieť, musí ku každému svojmu tvrdeniu označiť dôkazy, ktoré ho majú preukazovať. Ak strana sporu hodlá postupovať účelne, nesmie súd zahrnúť neprehľadným zoznamom dôkazov, ktorými má záujem svoje tvrdenia preukazovať. Je povinná jednoznačne uviesť, o aký dôkazný návrh sa opiera to ktoré konkrétne čiastkové skutkové tvrdenie. Súd nie je oprávnený v rámci zásady rovnosti „domýšľať“ za sporovú stranu, čo vlastne chcela preukazovať a čím to chcela preukazovať. Aj preto podľa § 132 ods. 1 CSP musí žaloba obsahovať označenie dôkazov (porovnaj Jirsa, J. a kol. Občianské soudní řízení. Soudcovský komentář. Kniha II. komentář § 79 a 120 OSŘ. 3 vydanie. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019).

13. Pod označenie dôkazov nie je možné považovať pripojenie listín, ktoré žalobca pripojil k žalobe, bez toho aby vzniesol konkrétny dôkazný návrh podľa § 185 ods. 1 CSP. Dôkazná povinnosť žalobcu totiž pozostáva z označenia dôkazu, a jeho pripojenia k žalobe, ak je žalobcovi tento dôkaz k dispozícii. Samotné pripojenie neoznačených dôkazov k žalobe však nemožno považovať za splnenie dôkaznej povinnosti, nech to vyznieva akokoľvek tvrdo, možno na prvý pohľad aj formalisticky. V sporovom konaní súd musí zotrvať na splnení tejto povinnosti žalobcu. Je tomu tak v záujme už spomínaného zachovania prejednávacej zásady, zachovania rovnosti sporových strán. V konečnom dôsledku preto, aby nevykonal dôkaz, ktorý nebol žalobcom navrhovaný. Ak by súd takto neoznačené a len pripojené dôkazy vykonal, mohla by vzniknúť pochybnosť, či nejaký, žalobcom zamýšľaný dôkaz, sa v spise (ne)nachádzal, pričom z pohľadu žalobcu malo ísť o dôkaz kľúčový pre priznanie jeho nároku. Bez toho súd zároveň v rámci predvídateľnosti rozhodovania nevie vyzvať žalobcu, že hoci označil konkrétny dôkaz v žalobe, ten k žalobe nepripojil. Táto požiadavka formalizmu pri označovaní dôkazov tak má podľa názoru súdu svoje opodstatnenie. O to viac, ak ju vyslovene zakotvuje procesná úprava priamo v § 132 ods. 1 CSP v nadväznosti na § 185 ods. 1 CSP. Súd si je vedomý, že podľa aktuálnej judikatúry účelom civilného procesu je spory riešiť (rozhodovať ich) a prinášať spravodlivosť, a nie ich odmietať (teda „nesúdiť“) cez rôzne arbitrárne procedurálne rituály“ a že prílišný formalizmus pri posudzovaní úkonov účastníkov občianskeho súdneho konania a nadmerný (neadekvátny) tlak na dopĺňanie náležitostí ich procesných úkonov, ktoré nemajú oporu v zákone, ktoré idú nad rámec zákona alebo nemajú základný význam pre ochranu zákonnosti, nie sú v súlade s ústavnými princípmi spravodlivého procesu (R 46/2000) (tiež Najvyšší súd SR, sp. zn. 9 Cdo 7/2021; podobne aj IV. ÚS 318/2018, II. ÚS 135/04, II. ÚS 435/2014). Na druhej strane judikatúra stále zotráva na tom, že nemožno spochybňovať význam formalít a podmienok konania, ktoré musia byť dodržané v konaní pred súdmi (III. ÚS 269/2022 a tam citovaná judikatúra, III. ÚS 194/2012). Ústavný súd ČR v jednom zo svojich nálezov totiž uviedol, že: „Ústavní soud dále zdůrazňuje (např. náleze ze dne 25. 8. 2005, sp. zn. IV. ÚS 281/04), že účelem formalit a podmínek řízení, které musejí být dodrženy při podání návrhu k soudu, je zajistit řádný chod spravedlnosti a zejména respektování právní jistoty. Uplatněná omezení a jejich výklad však nesmějí omezit přístup jednotlivce k soudům takovým způsobem nebo v takové míře, že by uvedené právo bylo zasaženo v samé své podstatě. I když tedy právo podat návrh podléhá zákonným podmínkám, obecné soudy se musejí při aplikaci procesních pravidel vyhnout jak přehnanému formalismu, který by zasahoval do zásad spravedlivého procesu, tak přílišné "pružnosti", která by naopak vedla k odstranění procesních podmínek stanovených zákonem. (náleze Ústavného soudu ČR sp. zn. III. ÚS 2373/21 zo dňa 30.06.2022). Z uvedených dôvodov, tak ako tomu bolo za dlhé obdobie súdnej praxe, aj za pôvodnej právnej úpravy, sa vyžaduje konkrétne označenie dôkazov, ktoré má súd v spore vykonať. Podmienkou je, aby súd v rámci zachovania právnej istoty, prístupu k spravodlivému procesu podľa článku 2 ods. 1 CSP, na túto skutočnosť sporovú stranu upozornil.

14. Splnenie dôkaznej povinnosti však nie je možné od sporových strán (v tomto prípade žalobcu) vynucovať. Neoznačenie dôkazov v žalobe nie je takým nedostatkom, ktorý by bránil súdu pokračovať v spore. Nesplnenie tejto povinnosti je vynesenie nepriaznivého rozsudku pre sporovú stranu, ktorá ju nespĺnila. Súd sám nie je povinný pátrať po významných skutočnostiach (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22 Cdo 1900/2005 zo dňa 07.09.2006). Žalobca v civilnom sporovom konaní tak musí postupovať v rámci prejednávacej zásady s potrebnou starostlivosťou o vlastný výsledok sporu a koncentrovane, aby si splnil všetky svoje procesné povinnosti, aj podľa pokynov súdu. Ak ich nespĺní, nemôže legitímne očakávať výsledok v podobe uznania jeho nároku alebo priznania ochrany

jeho právam. O to viac, ak je zastúpený advokátom, ktorý sa považuje za schopného konať s náležitou znalosťou veci spojenou s výkonom advokácie (článok 11 ods. 3 CSP).

15. V predmetnom spore žalobca v žalobe riadne označil ako jediný dôkaz zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 15.11.2021, ktorý však sám o sebe nezakladá dôvodnosť jeho nároku. Iné dôkazy v spore riadne neoznačil aj v zmysle záverov uvedených v predchádzajúcom výklade. Za označenie dôkazov súd nepovažoval vo formulároch (ežaloba) často opakujúce sa tvrdenie, aby súd na základe uvedených skutočností a pripojených príloh vydal platobný rozkaz (v upomínacom konaní). Z tohto tvrdenia súdu nebolo zrejmé, aké dôkazy má vykonať, či sa tam nachádzajú všetky žalobcom zamýšľané listinné dôkazy alebo naopak nejaké absentujú. Hoci (ne)označenie dôkazov žalobcom nie je prekážkou pre prejednanie a rozhodnutie veci, súd žalobcovi v rámci zachovania jeho právnej istoty a predvídateľnosti rozhodovania v uznesení č. k. 16Csp/97/2022-94 zo dňa 08.02.2023 uložil povinnosť, aby vo vzťahu ku konkrétnym čiastkovým skutkovým tvrdeniam označil dôkazy, ktoré čiastkové skutkové tvrdenia majú preukazovať. Osobitne ho upozornil, že v žalobe neoznačil dôkazy podľa § 132 ods. 1 CSP, ktoré sa majú v spore vykonať podľa § 185 ods. 1 CSP. Bez toho nebude súd na pripojené listinné dôkazy prihliadať. Žalobca však na výzvu súdu v tejto časti procesne vo svojich podaniach nereagoval a neoznačil dôkazy, ktoré pripojil k žalobe. Nedbal tak na pokyny súdu v súlade s článkom 8 a 10 ods. 1 CSP. Keďže si nespĺnil svoju dôkaznú povinnosť podľa § 132 ods. 1 CSP, súd „len“ pripojené listiny k žalobe v súlade s § 185 ods. 1 CSP nevykonal, pretože v konaní nevyšli najavo, ako to predpokladá článok 11 ods. 4 CSP. Vzhľadom na to, že žalobca si nespĺnil dôkaznú povinnosť, neuniesol dôkazné bremeno vo vzťahu k uplatnenému nároku. Preto jeho nárok súd vyhodnotil ako nedôvodný - nepreukázaný (k tomu pozri aj nález Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 24/2019 zo dňa 09.06.2020).

16. Je irelevantné, že žalovaná bola v konaní pasívna, keď nepoprela skutkové tvrdenia žalobcu (§151 ods. 1 CSP). Súd mal totiž pre neunesenie dôkazného bremena žalobcom dôvodné pochybnosti o pravdivosti zhodných skutkových tvrdení podľa § 186 ods. 2 CSP. Skutočnosť, že žalovaná nepoprela v spore skutkové tvrdenia žalobcu automaticky nezakladá dôvod pre priznanie jeho nároku. Najvyšší súd SR už v rozhodnutí sp. zn. 4Cdo/230/2021 z 27. apríla 2022 uviedol, že „pasivita žalovaného nemôže mať automaticky za následok aplikáciu ustanovenia § 151 ods. 1 a 2 CSP, t.j. povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok“ (k predmetnému porovnaj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 11. júna 2019, sp. zn. I. ÚS 246/2019). Súd tiež nie je pri rozhodovaní viazaný tým, že bol v spore vydaný platobný rozkaz v rámci upomínacieho konania, pokiaľ žalobcu ešte pred vydaním rozsudku upozorní na nedostatky jeho procesného útoku. Platobný rozkaz vydaný tzv. upomínacím súdom je čiastočne odlišný procesný postup vydávania rozhodnutia v skrátrenom konaní, dokonca len vyšším súdnym úradníkom. Skutočnosť, že upomínací súd posúdil právne vec inak, nemôže brániť súdu v základnom konaní, ktoré nasleduje, rozhodnúť o nedôvodnosti žalobného nároku aj z dôvodu neunesenia dôkazného bremena.

17. Z uvedených dôvodov súd žalobu zamietol.

18. Žalobca zobral žalobu čiastočne späť pred otvorením pojednávania v časti istiny v sume 160,37 Eur a v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 124,62 Eur. Súd v rámci rešpektovania jeho dispozičného oprávnenia preto v uvedenej časti konanie podľa § 145 ods. 2 CSP zastavil.

18. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu vo veci. Žalovaná bola z dôvodu zamietnutia žaloby úspešná v celom rozsahu. Súd z obsahu spisu však nezistil žiadne trovy žalovanej. O nároku na náhradu trov konania preto rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá nárok na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne vo vyhotovení trojmo.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, kto ho robí - odvolateľ, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu odvolateľ napáda rozhodnutie, z akých dôvodov sa

rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), odvolanie musí byť podpísané (§ 363 v spojení s § 127 C. s. p.). Odvolanie treba predložiť v troch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť (odvolacie dôvody) len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C. s. p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/95 Z.z. a noviel - Exekučný poriadok.